செந்தாமரைக் கண்ணொடும் செங்கனி வாயொடும்
சந்தார் தடந் தோளொடும் தாழ்தடக் கைகளொடும்
அந்தாமரை அக்கரமொடும் அஞ்சனக் குன்ற மென்ன
வந்தான் இவ னாகும் அவ்வல் வில் இராமன் என்றாள்

* * *

பெருந்தடங்கண் பிறைநுதலார்க் கெல்லாம்
பொருந்து செல்வமும் கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க் கீதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விளைவன யாவையே.

* * *

தூமகேது வெனப்புவிக்குத் தோன்றிய
வாம மேகலை மங்கையரால் வரும்
காம மின்றெனிற் கடுங் கேடெனும்
நாம மில்லை நரக மில்லையே.

* * *

பாரதி

மங்கியதோர் நிலவினிலே
கனவிலிது கண்டேன்;
வயது பதி னாறிருக்கும்
இளவயது மங்கை.
பொங்கிவரும் பெருநிலவு
போன்ற ஒளி முகமும்
புன்னகையின் புதுநிலவும்
போற்றவரும் தோற்றம்!
துங்கமணி மின் போலும்
வடிவத்தாள் வந்து,
"தூங்காதே! எழுந்தென்னைப்
பார்"! என்று சொன்னாள்
அங்கதனில் கண்விழித்தேன்
அடடா! ஓ அடடா!
அழகென்னும் தெய்வந்தான்
அதுவென்றே யறிந்தேன்

* * *

கீழ்களின் அவமதிப்பும் — தொழில்
கெட்டவர் இணக்கமும் கிணற்றினுள்ளே
மூழ்கிய விளக்கினைப் போல் — செய்த
முயற்சியெலாங் கெட்டு அழிவதுவும்
ஏழ்கடல் ஓடியுமோர் — பயன்
எய்திட வழியின்றி யிருப்பதுவும்
வீழ்க இக் கொடுநோய்தான் — வைய
முழுவதில் வறுமையோர் கொடுமையன்றே?

* * *

பொன்னிலும் மணிகளிலும் — நறும்
பூவிலும் சாந்திலும் விளக்கினிலும்
கன்னியர் நகைப்பினிலும் — தெய்வக்
காட்சியும் பொழிலிலும் கழனியிலும்
இன்னிய துணிவினிலும் — மன்னர்
கீர்த்தியும் வாழ்த்திடத் திருமகளாம்
பன்னிரு புகழ்ப்பாவை — அவள்
பதமலர் வாழ்த்திநற் பதம் பெறுவோம்

* * *

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது

* * *

வலிமையற்ற தோளினாய்; மார்பிலே ஒடுங்கினாய்;
பொலிவிலா முகத்தினாய்; பொறியிழந்த விழியினாய்;
ஒளியிழந்த குரலினாய்; ஒளியிழந்த மேனியாய்;
கிலிபிடித்த நெஞ்சினாய்; கீழ்மை என்றும் வேண்டுவாய்,

*

இன்று பாரதத்திடை நாய் போல ஏற்றமின்றி வாழுவாய்;
நன்றுகூறில் அஞ்சுவாய்; நாணிலாது கெஞ்சுவாய்;
சென்றுபோன மெய்யெலாம் பொய்யாக இன்னும்
கொண்டு போற்றுவாய்; வென்று நிற்கும் மெய்
யெலாம் பொய்யாக வேடமயங்கி நோக்குவாய்
போ, போ, போ!

* * *

துன்பம் நெருங்கி வந்த போதும் — நாம்
சோர்ந்து விடலாகாது பாப்பா!
அன்பு மிகுந்த தெய்வமுண்டு — துன்பம்
அத்தனையும் போக்கி விடும் பாப்பா!

* * *

பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் — நாம்
பயங் கொள்ளலாகாது — பாப்பா.
மோதி மிதித்து விடு பாப்பா — அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்து விடு — பாப்பா

* * *

கூ.ரி ஆவி ஒருவரு வாளையும்
ஆறுவதால் உயர் ஆடகம் வாளையும்
காவின் கண்ணிணை சான்றெனக் கண்டான்
ஊதை வாயு உளையும் ஒத்திருந்தான்.

[ஒருவரு வாளையும் - இசைந்து நிற்கின்ற இரு
கையையும், ஆடகம் - பொன், பற்றுக்கோடு, காவல் - சிற்றரண்
கண்ணிணை - கண்கள் இரண்டும், ஊதல் - ஊதுதல்]

* * *

அவ்விடத்(து) அரு(கு) எய்தின ஏக்கன் தான்,
எவ்விடத் (து) எனக்(கு) இன்னருள் ஈவது?
நொவ்விய இடைக்கிளியே! நுவல் கென்றனன்,
வெவ்விடத்தை அமிழ்தென வேண்டுவான்!
[நொவ்விடை — வருந்தும் இடை, நுவல்க — சொல்
வாயாக, வெவ்விடத்தை — கொடிய விடத்தை,]

* * *

ஈண்டு நாளும் இளமையும் மீண்டில;
மாண்டு மாண்டு பிறந்திடும் மாயைய;
வேண்டும் நாள் வெறி தேனின் தாள் இனி
யாண்டு (வாழ்வ)? அவ் விடர் உழன்(று) ஆழ்த்தியோ?

* ஈண்டு - இங்கு, நாளும் - வாழ்நாளும், மீண்டில -
மீண்டு வருவன அல்ல, பிறந்து இறக்கும் மாயைய - அழி
ந்து போகின்ற தன்மையுடையன, வேண்டும் நாள் -
இன்பம் வேண்டி அநுபவிக்க வேண்டிய காலம்,
வெறிதே - வீணாகவே, விளிந்தான் - அழிந்து
போகுமால், யாண்டு வாழ்வு - எப்போது தான்
சுக வாழ்வோ, அவ் இடர் உழன்று - அந்தப் பெரு
ந் துன்பத்தின் நாளை வலிந்து, ஆழ்த்தியோ -
மேல் விடக் கூடாதோ *

* * *

கட்டாக வோட்டமுங் காற்பொன்னின் மாப்பொ
ன்னாயுமாய மதாத்
தட்டாதிரைக்கும்பண் செய்யாதொரான் செம்பொன்
மேனியினைக்
கட்டாகக் கட்டிக் கைவிடா திறைகாட்டல்ல
தட்டானுக் கந்தியல்லோ வணிந்தான் சிவன்
தற்பத்தனுக்கே.

* * *